ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ !

Δευτέρα 24 του Μάη 1948

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

«Σὲ καμμιὰ χώρα οἱ ἐργάτες δὲν μποροῦνε νὰ κερδίσουνε τὶς ἀπεργίες τους, ὅταν αὐτὲς εἶναι ἀπομονωμένα κινήματα· μποροῦνε νὰ κερδίσουνε τὶς ἀπεργίες μονάχα ὅταν οἱ ἐργάτες, ποδναι σὲ χωριστὰ ἐργοστάσια, συνενωθοῦνε γιὰ ἀμοιβαία ὑποστήριξη, ὅταν ἱδρύσουνε μιὰ κοινὴ ὀργάνωση κι' ὅταν διεξάγουνε ἕνα ἑνωμένο ἀγῶνα ἐνάντια σ' ὅλους τοὺς ἐκμεταλλευτές».

Διευθύνεται ἀπὸ	Ὑπεύθυνος	Γράμματα — Ἀνταποκρίσεις	1η Χρονιά — 36ο Φύλλο	Συνδρομὲς Ἐσωτερικοῦ	Κυκλοφορεῖ κάθε Δευτέρα
ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ – ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 1	ΛΕΥΚΩΣΙΑ – ΚΥΠΡΟΥ	ΧΡΟΝΙΑΤ. 10/- ΕΞΑΜΗΝΗ 5/-	ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Τὸ κάθε τι ἔχει τὴν ἀναγκαιότητά του. Καὶ στὴν περίπτωση τῆς Σταλινικῆς καθοδήγησης τῆς ἀπεργίας τῶν μεταλλωρύχων τῆς ΚΜΕ, ἡ ἀναγκαιότητα τοῦ ζητήματος εἶναι ἡ προδοσία. Κι' αὐτὸ δὲν συμβαίνει μονάχα τοπικά. Εἶναι παγκόσμιο φαινόμενο. Καὶ οἰκονομικοὶ καὶ κοινωνικο—πολιτικοὶ ἀγῶνες, πάντα στὸ ἴδιο τέρμα φτάνουνε κάτω ἀπ' τὴ ρεφορμιστικὴ σταλινικὴ καθοδήγηση: τὴν προδοσία. Ὁποιοδήποτε ζήτημα, τὴν ἴδια τροχιὰ παίρνει. Κοιτᾶχτε παγκόσμια τὸ φαινόμενο: Ἀπὸ τὴν Κίνα τοῦ 1927 ὡς τὴν Ἑλλάδα τοῦ 1933. Ἀπὸ τὴν Ἰταλία τοῦ 1922 ὡς τὴν Ἑλλάδα τοῦ 1944. Ἀπ' τὴ μεγάλη παναπεργία τῆς Ἀγγλίας τοῦ 1925—26 ὡς τὴ γενικὴ παναπεργία τῆς Γαλλίας τὰ τέλη τοῦ 1947. Ἀπὸ τὴν Ἱσπανία τοῦ 1936—37 ὡς τὴν Ἑλλάδα τοῦ 1948. Παντοῦ καὶ πάντα οἱ σταλινικοὶ ἀποτελοῦσανε τὴν πιὸ ἀντεπαναστατικὴ ἀντεργατικὴ δύναμη. Παντοῦ φροντίζανε πῶς νὰ σταθεροποιήσουνε τὴ γραφειοκρατική τους ὕπαρξη μέσα στὸν φθίνοντα Καπιταλισμό. Πῶς ν'ἀποτρέψουνε τὴν Παγκόσμια Σοσιαλιστικὴ Ἐπανάσταση. Πῶς νὰ φρενάρουνε τὸ Ἐργατικὸ κίνημα καὶ νὰ τὸ ἀποτραβήξουνε ἀπ' τὸ δρόμο τῆς ταξικῆς πάλης γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή του.

Ἔτσι καὶ τώρα. Καὶ στὴν περίπτωση τῆς Κύπρου. οἱ σταλινικοὶ γραφειοκράτες δὲ μποροῦσε νὰ γίνουνε διαφορετικοὶ ἀπὸ τοὺς σταλινικοὺς τῶν ἄλλων χωρῶν: Μάρτης τοῦ 1944 καὶ δεύτερο μέτωπο. Ἀπεργία νοσοκόμων. Ἀπεργία ΚΕΟ. Ἀπεργία Κομβίων Λάρνακος. Ἀπεργία Κυβερνητικῶν ἐργατῶν τὸν Σεπτέμβρη τοῦ 1947. Ἀπεργία Μεταλλωρύχων Γεννάρης—Μάης τοῦ 1948. Παντοῦ καὶ πάντα οἱ σταλινικοὶ στὸν ἴδιο δρόμο ὁδηγοῦνε τὴν ἐργατικὴ τάξη: Στὸ δρόμο τῆς ἥττας καὶ τῆς προδοσίας. Στὸ δρόμο τῆς ὑποδουλώσεως καὶ τοῦ μπαραλιάσματος. Στὸ δρόμοτῆς παθητικό τηείας καὶ τῆς μοιρολατρείας.

☆

124 ὁλάκερες μέρες οἱ ἀπεργοὶ μεταλλωρύχοι μας ἀγωνιζόντουσαν τὸν πιὸ τίμιο καὶ δίκαιο ἀγῶνα ποὺ ἔκανε ὡς τὰ σήμερα ἡ τάξη μας.

124 ὁλάκερες μέρες οἱ σκλάβοι τῶν μεταλλείων ἀγωνιζόντουσαν μ' ὅλες τὶς δυνάμεις, στῆθος μὲ στῆθος, μὲ τὸν πιὸ ἀντιδραστικὸ ἐργοδότη τοῦ νησιοῦ μας.

124 ὁλάκερες μέρες οἱ μεταλλωρύχοι μας χαροπαλεύανε γιὰ νὰ κερδίσουνε λίγα—πολὺ λίγα — ἀπ' ἐκεῖνα ποὺ τοὺς ἀνήκουνε.

124 ὁλάκερες μέρες 2.000 μεταλλωρύχοι, Τοῦρκοι κ' Ἕλληνες μαζί, σὰν ἕνας ἄνθρωπος, δίνανε τὴν πιὸ σκληρὴ κ' ἐπιβλητικὴ μάχη γιὰ τὸ ψωμί καὶ τὶς συνδικαλιστικὲς ἐλευθερίες τους.

Καὶ γιὰ 124 ὁλάκερες μέρες, ἡ Συντεχνιακὴ καθοδήγηση περιόριζε τὸν ἀγῶνα τῶν 2.000 μεταλλωρύχων ἀπεργῶν μονάχα στὸν τόπο τῆς ἀπεργίας.

Γιὰ 124 ὁλάκερες μέρες, ἡ ἀντεπαναστατικὴ γραφειοκρατία περιορίστηκε μονάχα στὴ φιλολογικὴ κ' οἰκονομικὴ ὑποστήριξη τῶν ἀπεργῶν.

Γιὰ 124 ὁλάκερες μέρες, ἡ Συντεχνιακὴ καθοδήγηση καλοῦσε τοὺς ἐργάτες τῆς Κύπρου νὰ ἐνιαχύσουνε ΜΟΝΑΧΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ τὸν ἀγῶνα τῶν ἀπεργῶν μεταλλωρύχων μας.

124 ὁλάκερες μέρες σκληρῆς ἀπεργιακῆς πάλης τῶν μεταλλωρύχων κ' ἡ Συντεχνιακὴ «συνετὴ» ἡγεσία ΜΟΝΑΧΑ ΜΙΑ 24ΩΡΗ ΠΑΝΑΠΕΡΓΙΑ ΕΚΑΝΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΘΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΑΔΕΡΦΩΝ ΜΑΣ.

Τ' ἀδέρφια μας στὰ μεταλλεῖα τουφεκιζότανε καὶ σφαδάζανε μέσα στὸ ἀδικοχυμένο, ἀπ' τὰ δολοφονικὰ ὅπλα τῶν ὀργάνων τῆς ἰμπεριαλιστικῆς καταπίεσης, γαῖμα τους κ' ἡ ἡγεσία τῶν συντεχνιῶν ἔστελνε μηνύματα συμπαθείας ἀπ' τὰ μεγάφωνα!! Τ' ἀδέρφια μας φυλακιζόντουσαν κ' ἡ ἡγεσία ἔστελνε γραφτὲς διαμαρτυρίες γιὰ τὴ στάση τῆς Κυβέρνησης καὶ τῶν ὀργάνων της!! Τ' ἀδέρφια μας πεινούσανε κι' ὁδηγόντουσαν στὰ σανατόρια κ' ἡ ἡγεσία ὀργάνωνε χοροὺς καὶ καρναβάλια γιὰ τὸ μεθῦσι καὶ τὴ διασκέδαση!!

☆

Καὶ συνεχιζότανε ὁ ἀγῶνας, παίρνοντας ἕνα μάκρος ἀπαράδεχτο γιὰ τὸ δικό μας ἐργατικὸ κίνημα. Συνεχιζότανε ἡ πάλη μὲ τὰ κηρύγματα τοῦ «Δημοκράτη» καὶ τῶν «ἐχτάχτων ἀπεσταλμένων» του, ποὺ κάνανε τὸ πᾶν γιὰ νὰ πείσουνε τὶς μᾶζες πῶς «μακροχρόνηση τοῦ ἀγῶνα ἴσον ἀπόλυτη καὶ συντριπτικὴ νίκη τῶν ἀπεργῶν μεταλλωρύχων μας. Γιατὶ ὁ καιρὸς ἀρχίζει νὰ δουλεύει ὑπὲρ τῶν ἀπεργῶν καὶ ἡ Κ.Μ.Ε., μπροστὰ στὶς ἀνυπολόγιστες ζημιές της ἀπ' τὴ μακροχρόνηση τῆς πάλης, θὰ ἐξαναγκαζότανε ν' ἀλλάξει ταχτικὴ καὶ νὰ ἱκανοποιήσει τὰ αἰτήματα τῶν ἀπεργῶν»!!

Καὶ τὸ τροπάρι συνεχιζότανε τὸ ἴδιο γιὰ καιρό, ὥσπου θυμηθήκανε τὸν πρόεδρο τῆς Ἑταιρείας ποὺ «μπροστὰ στὴν ἀγανάχτηση τῶν μετόχων γιὰ τὸ παρατράβημα τῆς ἀπεργίας, ἐρχότανε στὴν Κύπρο γιὰ νὰ διευθετήσει τὴ διαφορά»!! Καὶ τότες ὅλα ριχτήκανε στὴ ζυγαριὰ τῆς γραφειοκρατικῆς φαντασίας. Ὁ Μάτ ἔρχεται στὴν Κύπρο, ἔρχεται καὶ τὸ κλείσιμο τῆς ἀπεργίας. Πιστέψανε πράγματικὰ στὴ θαυμαστὴ διαλλαχτικότητα τοῦ Μάτ κι' ὄχι στὴ δύναμη τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Κι' ὅταν ὁ Μάτ ἔφθασε κι' ἀνοιχτήκανε οἱ διαπραγματεύσεις, τότε καταλάβανε τὴν πλάνη τους. Γιατὶ οἱ προτάσεις του στὴν ἐργατικὴ ἀντιπροσωπεία ἤτανε τέτοιες, ποὺ στὴ βάση τους ἀπειλούσανε ὄχι μονάχα τὸ κίνημα τῶν μεταλλωρύχων, μὰ κι' αὐτὴ τὴν ἴδια τὴν ὕπαρξη τῶν Συντεχνιῶν μας σὲ Παγκύπριακὴ κλίμακα.

Καὶ τότες μονάχα οἱ Σταλινικοὶ κατορθώσανε ν' ἀντι-

(συνέχεια στὴ δεύτερη σελίδα)

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

ΣΑΛΙΑΡΙΣΜΑΤΑ

Ὁ Πολύκαρπος ξεσπάθωσε στὴν περασμένη ἔκδοσή του λαῦρος ἐνάντια στὸν «μὲ ἀρκετὰ μεγάλην περιουσίαν» καὶ «λαθρέμπορον τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος» Νικλῆν, γιατὶ τοῦτος σὲ δηλώσεις του εἶπε πὼς οἱ Κύπριοι εἶναι διατεθειμένοι νὰ παραχωρήσουνε στοὺς Ἐγγλέζους ἰμπεριαλιστὲς στρατιωτικές, ναυτικὲς καὶ ἀεροπορικὲς βάσεις σὲ ἀντάλλαγμα τῆς παραχώρησης τῆς Κύπρου στὴν Ἑλλάδα.

Τὸ σπουδαιότερο, ὅμως μέρος τοῦ σημειώματος τοῦ Πολύκαρπου γιὰ τὸν Νικλῆν, εἶναι τὸ σημεῖο ποὺ τὸν κατηγορεῖ σὰν «ἐθελόδουλο»πὼς «δὲν ἀντιπροσωπεύει παρὰ τὴν ἰδικήν του ἀποκλειστικῶς γνώμην» καὶ πὼς «δὲν ἠμπορεῖ νὰ παζαρεύει (τὴν Κύπρο) σὰν τὴν «παληοχωράφαν» του εἰς τὴν Λεμεσόν»!!!

Ὁ κάθε λογικός, ὅμως, Κύπριος ἀναρωτιέται, καὶ μὲ τὸ δίκιο του, ποιὸς ἀπ' τοὺς δυὸ πιὸ πάνω σαλτιμπάγκους τῆς πολιτικῆς εἶναι ὁ «ἐθελόδουλος» καὶ «ἀντιπροσωπεύων μονάχα τὴν ἰδικήν του ἀποκλειστικῶς γνώμην»; Μήπως εἶναι μονάχα ὁ Λανίτης ποὺ ζήτησε νὰ μείνουνε οἱ Ἐγγλέζοι στὴν Κύπρο; Καὶ οἱ ἐκκλήσεις τοῦ Πολύκαρπου γιὰ νέαν Παλμεροκρατίαν, νέους Στόρρς κλπ. ποῦ πᾶνε; Ποιὸς ἄλλος ζήτησε τὴν ἐξακολούθηση τοῦ παρόντος «μονοκρατικοῦ» (ἐκμεταλλευτικοῦ καὶ καταπιεστικοῦ—τρομοκρατικοῦ — λέγουμε μεῖς) καθεστῶτος, ἐχτὸς ἀπὸ τὸν Πολύκαρπο καὶ τὴν μαφία τῶν «ἐθνικοφρόνων»;

Ἂς πάψει, λοιπόν, ὁ Πολύκαρπος νὰ μᾶς παίζει τὸν ἀκραιφνῆ ἀδιάλλαχτον ἀγωνιστήν. Καλὰ κάμνει νὰ πιάσει «σιερκὲς» μὲ τὸν Νικλῆν καὶ νὰ ριχτοῦνε στὸ ποταμὸ γιὰ νὰ πάψουνε οἱ Κύπριοι ν' ἀνέχουνται τὰ σαλιαρίσματά τους.

ΞΕΔΙΑΝΤΡΟΠΙΑ

Ὁ Πολύκαρπος ζήλεψε τὴ θέση τοῦ «τιμίου ἀγωνιστοῦ τῆς ἐλευθερίας» καὶ ζητᾶ ἐπίμονα νὰ γραφτεῖ τ' ὄνομά του στὴν ἱστορία σὰν τέτοιος!! Δὲν μᾶς ὀνομάζει, ὅμως, σὲ ποιοὺς ἀγῶνες «ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας» πῆρε μέρος, πόσες φορὲς φυλακίστηκε, ἐξορίστηκε, ἐδεινοπάθησε. Μήπως ἐννοεῖ, ὁ ἀτρόμητος κι' ἀδιάλλαχτος τοῦτος μαχητὴς τῆς ἐλευθερίας, τὸ γνωστὸ πάθημά του στὸν ἀστυνομικὸ σταθμὸ τῆς Κερύνιας, πού.. λιποθύμησε ἀπὸ τὸ φόβο του ὅταν τὸν πήρανε γιὰ ἀνάκριση τὸ 1931; Ἢ θεωρεῖ τοὺς ξελαρυγγισμούς του ἐνάντια στοὺς ἀπεργοὺς μεταλλωρύχους, ποὺ ἐπὶ 4 μῆνες ἀγωνιζόντουσαν γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί, σὰν ἀδιάλλαχτους μαχητικοὺς ἐθνικοαπελευθερωτικοὺς ἀγῶνες; Ἢ τὶς ἐκκλήσεις του γιὰ νέαν Παλμεροκρατίαν καὶ τρομοκρατικὴ καταπίεση τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ; Ἂν εἶναι γι' αὐτὰ ποὺ ζητᾶ νὰ περαστεῖ τόνομά του στὴ σελίδα τῆς ἱστορίας, ποὺ θ' ἀναφέρει τοὺς «τίμιους ἀγωνιστὲς τῆς ἐλευθερίας», συμφωνοῦμε πληρέστατα, μὲ τὴ διαφορά, ὅμως, πὼς δίπλα ἀπὸ τ' ὄνομά του θὰ πρέπει νὰ προστεθεῖ κ' ἕνα μεγάλο ἐρωτηματικὸ μαζὶ μ' ἕνα μεγάλο ἐπίσης θαυμαστικό!!! Αὐτὰ δὲ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ δείχνουνε ὡς ποῦ φτάνει ἡ ξεδιαντροπιὰ καὶ τὸ θρᾶσος μερικῶν ξεμωραμένων πολιτικῶν ἀπαταιώνων!

ΘΡΑΣΟΣ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

Ἡ οὔλτρα—ἀντιδραστικὴ φυλλάδα «Ἔθνος», στὴν ἔκδοσή της τῆς 15ης τοῦ Μάη ἔγραψε τὸ ἑξῆς: «Ἡ δεξιὰ ἐπέμεινε καὶ θὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὸν ΑΔΙΑΛΛΑΧΤΟΝ ΕΝΩΤΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ. Ἀντιθέτως, ἡ ἀριστερὰ παρεσπόνδησε»!!!

Ρωτᾶμε τὴν δεξιὰ αὐτὴ φυλλάδα νὰ μᾶς ἀναφέρει ἕνα, μονάχα ἕνα, ἀγῶνα ποὺ ἔκανε ἡ δεξιὰ παράταξη ἐνάντια στὸν Ἐγγλέζικο ἰμπεριαλισμὸ ὡς τὰ σήμερα.

Ρωτᾶμε τὸ δεξιὸ (ἀντιδραστικὸ ὡς τὸν κόκκαλο) Κόμμα Κ.Ε.Κ. καὶ τὴν συνοδοιπορία του ἂν ἔχουνε κάνένα πρόγραμμα γιὰ ἀγῶνα ἐνάντια στὸν Ἐγγλέζικο ἰμπεριαλισμὸ ἢ ἂν ἀσχοληθήκανε ποτὲς σὲ καμμιὰ τους συνεδρίαση γιὰ τέτοιο ἀγῶνα.

Εἶναι πραγματικὴ ἔκπληξη γιὰ μᾶς τὸ θρᾶσος τους τοῦτο—νὰ μιλοῦν ΓΙΑ ΑΓΩΝΑ ἐνάντια στὸν πάτρωνά τους ἰμπεριαλισμὸ αὐτοὶ οἱ στυλοβάτες, συνεργάτες καὶ ὑποστηρικτὲς τῶν Ἐγγλέζων ἐκμεταλλευτῶν—καταπιεστῶν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

ΠΟΣΟ ΣΥΝΤΟΜΑ;

Ὁ Πολύκαρπος, ἐχτὸς τῶν ἄλλων ὅλων εὐφυολογημάτων του, μᾶς ὑπόσχεται πὼς «ἡ Ἕνωσις αὕτη (τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα) θὰ γίνῃ καὶ μάλιστα πολὺ σύντομα»!! Εἴμαστε περίεργοι νὰ μάθουμε ἀπὸ ποῦ πῆρε αὐτὴ τὴ.... συνταραχτικὴ εἴδηση καὶ πόσο σύντομα θὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ Ἕνωση!! Περιμένουμε ἀνυπόμονα πιὸ ἐχτενεῖς εἰδήσεις του πάνω στὸ ζήτημα τοῦτο, γιατὶ βλέπετε, εἶναι τόσο σοβαρό! Ἐχτὸς ἂν πρόκειται κι' αὐτὴ τὴ φορὰ γιὰ νέο εὐφυολόγημα τοῦ ἐκ Τυλληρίας ὑπερπατριώτη(!) ποὺ τώρα τελευταῖα ζήλεψε τὸ.. ἐλαφρὸ θέατρο καὶ θέλει νὰ τὸ ἀντικαταστήσει μὲ τὴν ἐφημερίδα του! Καθόλου παράξενο.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ

Ὕστερα ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ ψευδοσυνπάγματος ποὺ ὁ Ἐγγλέζικος Ἰμπεριαλισμός, μπροστὰ στὶς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις του γιὰ δημοκρατικὲς παραχωρήσεις στοὺς Ἀποικιακοὺς σκλάβους του, προθυμοποιήθηκε νὰ παραχωρήσει πρὸς τὸν Κυπριακὸ λαό, γιὰ νὰ τὸν ἀποτρέψει ἀπ' τὴν ἐπιθυμία καὶ τὸν πόθο του γιὰ ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση, ἀποκαλυφθήκανε ξεκάθαρα οἱ ἰμπεριαλιστικὲς προθέσεις τῶν καταπιεστῶν τοῦ Λαοῦ μας γιὰ τὴ διαιώνιση τῶν ἁλυσίδων ποὺ μᾶς περιζώνουνε.

Τὸ ψευδοσύνταγμα ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος του, ἔρχεται σὲ ἄκρα ἀντίθεση ἀπ' τὶς ἐπίσημες κ' ὑπεύθυνες δηλώσεις τῶν Ἐγγλέζων Ὑπουργῶν, πὼς τίποτε δὲν ἤτανε γραμμένο πάνω στὴν περγαμηνὴ τοῦ Συντάγματος μὲ ἄδρατο μελάνι, ποὺ τράβηξε τοὺς Σταλινικοὺς στοὺς κόλπους τῆς Συμβουλευτικῆς Συνέλευσης, γιατὶ πιστέψανε πραγματικά, πὼς μπαίνοντας στὴ Συμβουλευτικὴ θάχανε τὴ δυνατότητα νὰ φτιάξουνε οἱ ἴδιοι τὸ Σύνταγμα ποὺ θάδινε στὸ Λαό μας τὴ δυνατότητα νὰ λύσει τὸ πρόβλημά του!!

Ὁ «Ἐργάτης», σὲ σειρὰ ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις του, προειδοποίησε τοὺς Σταλινικοὺς καὶ τὶς Ἐργαζόμενες μάζες γιὰ τὴ ματαιότητα καὶ τὸ ψέμα τῆς Συμβουλευτικῆς. Τὴν πρόθεση τῶν Ἐγγλέζων Ἰμπεριαλιστῶν νὰ παγιδεύσουνε τὶς ἐργαζόμενες μᾶζες γιὰ νὰ νομιμοποιήσουνε τὸ «μόνο κραυγικὸ» καθεστώς, δίνοντάς του μιὰ φαινομενικὴ μονάχα δημοκρατικότητα. Πὼς ὁ Λαός μας δὲν θὰ κέρδιζε τίποτε τὸ θετικό. Πὼς ἀπ' αὐτὴ τὴν ἴδια τὴ φύση τῆς Συμβουλευτικῆς, δὲ θὰ μποροῦσε ποτὲς νὰ βγεῖ τίποτα τὸ προοδευτικό, καὶ πὼς στὴν οὐσία θ' ἄλλαζε μονάχα ὁ τύπος τῆς σημερινῆς μας διχτατόρευσης.

Τοῦ κάκου ὅμως. Μπροστὰ στὶς ἐπαναληλλημμένες ἐκκλήσεις τοῦ «Ἐργάτη» γιὰ τὴν ὀργάνωση τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὴν παροχὴ μιᾶς πραγματικὰ ἐλεύθερης καὶ δημοκρατικὰ ἐκλεγμένης Συνταχτικῆς Ἐθνοσυνέλευσης, μὲ δικαιώματα ἀπεριόριστα στὴ σύνταξη τοῦ Συντάγματος, οἱ Σταλινικοὶ γιὰ νὰ καλύψουνε τὴν προδοσία τους, ἀλλάξανε κι' αὐτὸ τὸν ἴδιο τὸν ἐπίσημο τίτλο τῆς Συμβουλευτικῆς συνέλευσης, μεταμορφώνοντάς τηνε σὲ «Διασκεπτικὴ», γιὰ νὰ μεγαλώσουνε τὴ σύγχυση στὰ κατώτερα λαϊκὰ στρώματα τῆς Ἐργατικῆς τάξης τοῦ τόπου μας.

Μὰ ὅπως κάθε ψέμα ἔχει καὶ τὸ τέλος του, ἔτσι καὶ στὴν περίπτωση τῆς Συμβουλευτικῆς, ἔφτασε ἡ ὥρα ποὺ τὸ πολιτικὸ ψέμα, ποὺ καλλιεργήθηκε συστηματικὰ μέρα στὶς μᾶζες, γιὰ νὰ παρουσιαστεῖ σὰν ἐκεῖνο ποὺ πραγματικὰ περιμένανε γιὰ νὰ λύσουνε τὰ ποικίλα λαϊκὰ μας προβλήματα, νὰ παρουσιαστεῖ ὁλόγυμνο μπροστὰ στὶς μάζες τὴν περασμένη Παρασκευή, ποὺ μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἴδια τὴ Συμβουλευτικὴ οἱ Σταλινικοὶ κ' οἱ Ἐασίτες ἡγέτες τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἀναγκαστήκανε, ὕστερα ἀπὸ τὴ λαϊκὴ ἀγανάχτηση, ν' ἀπορρίψουνε τὶς Ἐγγλέζικες ἀντιπροτάσεις καὶ τὸ σχέδιο τοῦ ψευδοσυνπάγματος, ποὺ ὁ ἐγγλέζικος ἰμπεριαλισμὸς καταδέχτηκε νὰ παραχωρήσει γιὰ τὸν τόπο μας.

Αὐτὴ τὴ διαπίστωση, ποὺ ἀναγκασθήκανε ἐπὶ τέλους ν' ἀναγνωρίσουνε κ' οἱ Σταλινικοὶ ἡγέτες τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ νὰ τὴ διακηρύξουνε στὸ προχθεσινὸ συλλαλητήριο τῆς Λευκωσίας, οἱ ἐργαζόμενες μᾶζες ὀφείλουνε νὰ τὴν πάρουνε ὑπὸ σημείωση.

Γιατὶ ἀπ' αὐτὴ γίνεται ὁλοφάνερο, πὼς δὲν εἶναι οἱ Τροτσκιστὲς ἡ αἰώνια ἄρνηση, ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ Σταλινικοὶ ποὺ καμώνουνται πὼς δὲ ξέρουνε τὰ τεχνάσματα τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ, καὶ πᾶνε νὰ δώσουνε συγχωροχάρτι στὸν Ἰμπεριαλισμὸ πὼς τάχατες δὲν τοὺς ἔχει ἐμπιστοσύνη καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο δὲν ἔδωσε στὸν τόπο μας, ὅπως εἶναι ἡ παλλαϊκὴ ἀπαίτηση, Σύνταγμα αὐτοκυβέρνησης.

Αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ πραγματικότητα κραυγάζει σήμερα ὑπὲρ τῆς δικῆς μας θέσης γιὰ τὸ Σύνταγμα.

Ἡ ἀπόρριψη τοῦ Συντάγματος δὲν πρέπει νὰ μείνει μιὰ ἁπλὴ πράξη ἀπόρριψης. Πρέπει νὰ συνοδευτεῖ μὲ μαχητικὸ ὁλόπλευρο ἀγῶνα, — ἀγῶνα πεζοδρομίων — ἐνάντια στὶς προθέσεις τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ νὰ ἐπιβάλει ἕνα Σύνταγμα ξένο πρὸς τὸ Λαό, ἕνα Σύνταγμα ἀνίκανο νὰ ἐξυπηρετήσει τὰ λαϊκὰ συμφέροντα.

Οἱ ἐργαζόμενες μᾶζες τῆς Κύπρου, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τους τὸ ὀργανωμένο Προλεταριάτο, πρέπει νὰ νοιώσουνε τὸν κίνδυνο ποὺ πηγάζει ἀπ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐγγλέζικο ψευδοσύνταγμα, καὶ νὰ κινηθοῦνε μαχητικὰ ΤΩΡΑ προτοῦ ἡ Κυβερνῶσα δύναμη προλάβει νὰ ἐπιβάλει τὸ Σύνταγμα.

Πρέπει νὰ ὀργανώσουμε ἀπὸ τὰ κάτω τὸν ἀγῶνα γιὰ μιὰ ἐλεύθερη κι' ἀνεξάρτητη Συνταχτικὴ Ἐθνοσυνέλευση ποὺ νὰ συντάξει ἡ ἴδια τὸ Σύνταγμα ποὺ θέλουμε.

Ἐργάτες, ἀγρότες φτωχομεσαῖοι: Μπροστά σας προβάλλει τελεσίδικη ἡ ἀνάγκη τῆς ὀργάνωσης τοῦ ἀγῶνα.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΑΓΩΝΑ;

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Η ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΤΟ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

Οἱ ἐργαζόμενες μᾶζες τῆς Κύπρου πληροφορηθήκανε πελευταῖα, πὼς ἀρκετοὶ τόννοι ἀπὸ κυπριακὰ «κρεμμύδια», ποὺ γίνανε ἐξαγωγὴ στὴν Αἴγυπτο, εἰσαχθήκανε ξανὰ στὴν Κύπρο γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Κυπριακῆς ἀγορᾶς. Ἡ εἴδηση αὐτὴ μᾶς θυμίζει τὰ λίγα τελευταῖα προπολεμικὰ χρόνια, ποὺ οἱ τοκογλύφοι ἔμπορροι τῆς Κύπρου, στὴ μανία τους νὰ πραγματοποιήσουνε μαυραγορίτικα κέρδη ἀπ' τὴν ἀγροτικὴ παραγωγή, ἀγοράζανε ὅλες σχεδὸν τὶς ποσότητες τοῦ κριθαριοῦ, σιταριοῦ κλπ., τὶς κάνανε ἐξαγωγὴ στὴν Αἴγυπτο καὶ τὶς εἰσαγάγανε καὶ πάλι στὰ τέλη τοῦ φθινοπώρου, ὅταν οἱ Κύπριοι ἀγράτες εἴχανε ἀνάγκη ἀπὸ σπόρο, γιὰ νὰ καλλιεργήσουνε τὰ χωράφια τους, ἀγοράζοντας τὶς ποσότητες ποὺ χρειαζόντουσαν σὲ τετραπλάσιες τιμὲς ἀπ' τὴν ἀρχική τους ἀξία.

Ὁ πόλεμος, ὅμως, ποὺ μεσολάβησε στὸ μεταξύ, ὅπως κι' ὁ νόμος γιὰ τὸν Κυβερνητικὸ ἔλεγχο τοῦ εἰσαγωγικοῦ κ' ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου ἀνέβαλε γιὰ ἀρκετὰ χρόνια τὸ ἐμπορικὸ αὐτὸ παιγνίδι, σὲ βάρος τῆς ντόπιας παραγωγῆς καὶ γενικὰ τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου μὲ τὸ πήγαινε—ἔλα τῶν προϊόντων μας, ὡς τὰ σήμερα ποὺ, μὲ κατάπληξή μας, πληροφορούμαστε πὼς τὸ ἴδιο παιγνίδι ξανάρχισε καὶ πάλι, ἀπὸ τὰ κρεμμύδια αὐτὴ τὴ φορά, γιὰ νὰ καταλήξει σιγὰ-σιγὰ σ' ὅλα τὰ ἄλλα ἀγροτικὰ μας προϊόντα ὑστερότερα.

Τὸ φαινόμενο αὐτὸ μᾶς κάνει ἐρευνήσουμε αὐτὴ τὴν κατάσταση, νὰ δοῦμε τί κρύβεται πίσω ἀπ' τὰ ἐπαγγελματικὰ ἐμπορικὰ μυστικὰ καὶ νὰ καταγγείλουμε στὸν ἐργαζόμενο λαὸ τὸν καταστρεπτικὸ αὐτὸ τρόπο «ἐλεύθερης συναλλαγῆς», ποὺ ἐφαρμόζουνε μερικοὶ ἔμποροι, κερδοσκοποῦντες σὲ βάρος τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου καὶ γενικὰ

(Συνέχεια στὴ 2α σελίδα)

«ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ»

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (4η ΔΙΕΘΝΗΣ)

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

(συνέχεια από τη 1η σελίδα)

ληφτοῦνε τὴν πραγματικότητα, ὅταν μὲ τὶς ἀπαιτήσεις του ὁ Μάτ ἀπειλοῦσε τὴν ἴδια τὴ γραφειοκρατική τους ὕπαρξη μέσα στὶς ἐργατικὲς ὀργανώσεις.

Κ' εἶναι γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν κίνδυνο ποὺ φανήκανε, γιὰ μιὰ στιγμὴ μονάχα, πὼς ἀσπαζόντουσαν τὶς ἐπαναστατικὲς διαθέσεις τῶν μαζῶν κ' ἐδείξανε σημεῖα διάθεσης γιὰ γενίκευση τῆς πάλης. Μὰ κι' αὐτὴ τὴ φορά, γιὰ νὰ δικαιολογηθοῦνε μπροστὰ στὴν Κυβέρνηση καὶ τὴν μπουρζουαζία προειδοποιήσανε πὼς γιὰ ὅ,τι θὰ ἐξαναγκαζόντουσαν ἀπ' τὰ κάτω νὰ κάνουνε, δὲν θὰ πρεπε νὰ τοὺς ἀποδοθεῖ καμμιὰ εὐθύνη.

☆

Κάποτε, ὅμως, ὁ Μάτ ἐγκατέλειψε τὴν Κύπρο. Κ' ἐγκαταλείποντας τὴν περιοχὴ τῆς πάλης τῶν μεταλλωρύχων μας ἄφηνε, ταὐτόχρονα, τὴ γνωστὴ δήλωσή του στὸν τόπο καὶ τὶς ὀργανώσεις γιὰ «ἀναδιοργάνωση τῶν συντεχνιῶν, ἔτσι ποὺ νὰ μὴ ἀντιστρατεύουνται τὰ 'Αμερικανικὰ συμφέροντα», νὰ στραφοῦνε στὴ δουλειὰ κεῖνοι ποὺ δὲν ταχθήκανε ἐνάντια στὴν 'Εταιρεία καὶ οἱ ἀπολυθέντες στὸ διάστημα τῆς ἀπεργίας νὰ πεταχτοῦνε ἔξω ἀπὸ τὴ δουλειά.

Μ' αὐτὸ γινόταν πιὰ φανερὸ πρὸς τὴν Συντεχνιακὴ καθοδήγηση πὼς ἡ χλιαρὴ ἀντιμετώπιση τῆς 'Εταιρείας καὶ τῶν συμμάχων της δὲν θὰ τανε πιὰ δυνατὴ νὰ δώσει μιὰ ἱκανοποιητικὴ λύση στὸ ζήτημα. Μπροστὰ της πρόβαλλε ἡ ἀναγκαιότητα γενίκευσης τοῦ ἀγῶνα κ' ἡ ἀδιάλλαχτη ἀπεργιακὴ πάλη τῶν μαζῶν σὲ Παγκύπρια κλίμακα.

Στ' ἀφτιά τῆς συντεχνιακῆς καθοδήγησης ἀντηχοῦσανε ἀκόμα τὰ χειροκροτήματα τῶν ἐργατῶν στὴν τελευταία πανεργατικὴ τῆς Λευκωσίας ποὺ ὑποδεχτήκανε μ' ἐνθουσιασμὸ τὶς θέσεις καὶ τὰ δικά μας συνθήματα ὕστερ' ἀπ' τὴν ἀνάλυσή τους ἀπ' τὸ δικό μας ὁμιλητή.

Ἡ συνέχιση τῆς ἀπεργίας ἔκλεινε μέσα της τὸν κίνδυνο, τὸ θανάσιμο γιὰ τὴ γραφειοκρατία κίνδυνο, τῆς ἀπομόνωσής της ἀπ' τὶς ἐργαζόμενες μᾶζες.

Γι' αὐτὸ βαλθήκανε, μ' ὅλα τὰ μέσα, νὰ πετύχουνε ἔστω καὶ μερικὰ ψίχουλα γιὰ νὰ κλείσουνε τὸν ἀγῶνα τῶν μεταλλωρύχων, ποὺ γίνηκε ὁ 'Εφιάλτης τῆς γραφειοκρατίας, ποὺ ἀπειλοῦσε, ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ νὰ περάσει πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια της καὶ νὰ τὴ ρίξει στὴν ἀφάνεια.

Ἡ μπουρζουαζία, ὅμως, ποὺ ξέρει νὰ χωρίζει κάθε κίνδυνο, τὴν τελευταία στιγμὴ ἔκανε μερικὲς ἀσήμαντες ὑποχωρήσεις. Κι' αὐτὸ ἦτανε ἀρκετό. Οἱ ἀπεργοί, ὕστερ' ἀπ' τὴ συμβουλή τῆς ἡγεσίας τους, κλείσανε τὴν ἀπεργία, γυρίζοντας ξανὰ στὶς δουλειές τους, πού πρὶν ἀπὸ 124 μέρες τὶς ἐγκαταλείψανε γιὰ νὰ κερδίσουνε μὲ τὸν ἀγῶνα μιὰ καλύτερη ζωὴ ἀπὸ πρωτύτερα.

Γυρίζοντας ξανὰ στὶς δουλειές τους, οἱ ἀπεργοὶ κερδίσανε τὰ παρακάτω ὠφελήματα:

1) Αὐξήσεις: γιὰ 120 ἐργάτες 8γρ. τὴ μέρα. Γιὰ 50 ἐργάτες 12γρ. τὴ μέρα. Γιὰ ἄλλους 50 15 γρ. τὴ μέρα. Γιὰ 400 ἐργάτες 21 γρ. τὴ μέρα.

2) Πετύχανε ἀκόμα νὰ πληρώνουνε 3 γρ. τὴ μέρα στὴν 'Εταιρεία, γιὰ 'Ιατρικὴ περίθαλψη, ἐνῶ πρωτύτερα δὲν πληρώνανε.

3) Πετύχανε τὸν «προβιβασμό» τους σὲ τάξεις, πρᾶμα ποὺ δὲν εἴχανε πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπεργία.

4) Πετύχανε ἀκόμα, οἱ ἐργολάβοι, τὴν παραχώρηση τῶν ἐργαλείων δωρεὰν ἀπὸ τὴν 'Εταιρεία, νὰ χρεώνουνται τοὺς δυναμίτες στὴ μισή τους ἀξία καὶ νὰ πληρώνουνται χωριστὰ τὴν παραγωγὴ κάθε ἐργολαβίας.

5) Πετύχανε ἀκόμα δυὸ ἀργίες, ποὺ θάχουνε τὸ δικαίωμα ν' ἀργοῦν. . . . χωρὶς νὰ πληρώνουνται.

'Απ' τὶς πιὸ πάνω «ἐπιτυχίες», ποὺ οἱ σταλινικοὶ ἱδρώσανε μὲ τὸ «Δημοκράτη» νὰ τὶς παρουσιάσουνε σὰν 33% ἐπιτυχία, οἱ ἀπεργοὶ δὲν κερδίζουνε τίποτε τὸ βασικό.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα, δὲν λιγοστεύουνται οἱ ὧρες ποὺ ἐργαζόντουσαν μέσα στὰ ὑπόγεια, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ βασικὰ αἰτήματα τῶν ἀπεργῶν.

Δεύτερο: Δὲν αὐξάνουνται τὰ μεροκάματα γιατὶ ὅ,τι δόθηκε στοὺς ἀπεργοὺς δὲν ἀποτελεῖ τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν πληρωμὴ τοῦ τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος, ποὺ κι' αὐτὴ ἡ Κυβέρνηση παρεχώρησε στοὺς ἐργάτες της μὲ τὴν αὔξηση τοῦ τιμαριθμικοῦ δείχτη (ὄχι κείνου τῆς ΠΕΟ, μὰ τοῦ τιμαριθμικοῦ δείχτη τῆς Κυβέρνησης.)

Χάνουνε οἱ μεταλλωρύχοι τὴν δωρεὰν ἰατρικὴ περίθαλψη, ποὺ τὴν εἴχανε ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς ἵδρυσης τοῦ μεταλλείου.

'Απ' αὐτὰ φαίνεται ξεκάθαρα, πὼς ἡ ἀπεργία ἔληξε μὲ μιὰ ὁλοφάνερη προδοσία τῶν ἐργατικῶν διεκδικήσεων. Μ' αὐτὴ τὴ διευθέτηση χάνουνε τὴ δουλειά τους πάνω ἀπὸ 500 ἀπεργοί, ἐνῶ, ἀντίθετα, παραμένουνε στὶς θέσεις τους ὅλοι οἱ ἀπεργοσπάστες. Ἡ 'Εταιρεία μένει ἐλεύθερη ν' ἀναγνωρίσει ἢ ὄχι τὶς Συντεχνίες τῶν μεταλλωρύχων, κ' οἱ ἀπεργοὶ ὑποχρεώνουνται ν' ἀναγνωρίσουνε, ἔμμεσα, τὴν ὑπόδειξη τῆς 'Εταιρείας γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωση τῶν Συντεχνιῶν τους.

'Εμεῖς οἱ Τεταρτοδιεθνιστὲς, πολλὲς φορὲς ὑποδείξαμε, στὸ διάστημα τῆς ἀπεργίας, τὸ δρόμο ποὺ ὀφείλανε καὶ οἱ ἀπεργοὶ καὶ οἱ ἐργάτες ὅλης τῆς Κύπρου καὶ ἡ συντεχνιακὴ ἡγεσία ν' ἀκολουθήσουνε γιὰ νὰ πετύχει ἡ ἀπεργία καὶ νὰ ἱκανοποιηθοῦνε τὰ αἰτήματα τους. Δὲν θέλησε, ὅμως, ἡ συντεχνιακὴ καθοδήγηση ν' ἀκολουθήσει τὸ φυσικὸ τὸ μαχητικὸ δρόμο ποὺ τῆς ὑποδείξαμε. Πῆρε τὸ λαθεμένο δρόμο, τὸ δρόμο τῆς παθητικότητας, τῆς χλιαρῆς ὑπομνηματογραφίας καὶ τῆς φιλολογικῆς ἐνίσχυσης τῶν ἀπεργῶν, τὸ δρόμο ποὺ ὁδήγησε τὸ κίνημα σὲ μιὰ ἀκόμα ἥττα του, ἥττα ποὺ θὰ τὴ ξεπλύνει, ὅμως, μὲ τὰ ἴδια της τὰ χέρια ἡ ἐργατικὴ τάξη τοῦ τόπου, σὰν ἔρθει ἡ μέρα τῶν λογαριασμῶν.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ 1η σελίδα)

τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ ὁλότελα ἀνενόχλητοι.

Στὰ προπολεμικὰ χρόνια, ποὺ τὸ φαινόμενο αὐτὸ παρουσιαζότανε σὲ μεγαλύτερη ἔχταση κι' ἀποτελοῦσε τὴν κυριώτερη κ' ἐπικερδέστερη ἀσχολία τῶν μεγαλεμπόρων ἐκμεταλλευτῶν τῆς ὑπαίθρου, οἱ χωρικοὶ φτωχοαγρότες ἦσαν κυριολεχτικὰ ὑποδουλωμένοι στοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς ἐμπορομεσίτες, ποὺ συγκεντρώνανε τὴν παραγωγή τους.

Οἱ ἔμποροι ἦσαν ταυτόχρονα καὶ ἀγοραστὲς τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ οἱ δανειστὲς τοκογλύφοι τῶν παραγωγῶν τῆς ὑπαίθρου.

Δανείζανε χρήματα στοὺς χωρικοὺς μὲ μαυραγορίτικους τόκους καὶ προαγοράζανε, σὲ τιμὲς ποὺ οἱ ἴδιοι καθορίζανε, τὰ προϊόντα τῆς νέας σοδειᾶς. Συγκεντρώνανε ὁλόκληρη τὴν παραγωγὴ στὰ χέρια τους, τὴν κάνανε ἐξαγωγὴ—μερικὰ ἢ ὁλικὰ,—νοικιάζανε ἀποθῆκες στὶς γειτονικὲς χῶρες καὶ στοιβάζανε τὴν παραγωγή ὁλόκληρο τὸ καλοκαῖρι, δημιουργῶντας ἔτσι μιὰ ἀφύσικη καὶ τεχνητὴ ἔλλειψη στὴν Κυπριακὴ ἀγορὰ καὶ εἰσάγανε, στὴν κατάλληλη ἐποχή, τὰ ἴδια προϊόντα γιὰ νὰ τὰ διαθέσουνε στὴν ἀγορὰ σὲ τετραπλάσιες τιμὲς ἀπ' ὅ,τι ἀρχικὰ τοὺς κοστίζανε.

Τὸ κακὸ τοῦτο ὡδήγησε τὴ μεγάλη πλειονότητα τῶν καλλιεργητῶν τῆς γῆς στὴ χρεωκοπία, τὸ ξεπούλημα τῆς γῆς τους ἀπ' τοὺς «νόμιμους» κατόχους της, τὴν προλεταριοποίηση τῶν ἀγροτῶν, ποὺ πλημμυρίσανε τὶς πόλεις καὶ τὰ μεταλλεῖα γιὰ ἀναζήτηση δουλειᾶς.

Καὶ μόνο τότε μπορέσανε, ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀγρότες δὲν χρεωκοπήσανε, νὰ κρατήσουνε τὴ γῆ τους, ὅταν μπροστὰ στὸ ὁμαδικὸ ξεκλήρισμα τῶν ἀγροτῶν, ἐξαναγκάστηκε ἡ Κυβέρνηση νὰ ἐπέμβει, μὲ τὸ γνωστὸ νόμο γιὰ τὰ ἀγροτικὰ χρέη, πού, παρ' ὅλες τὶς ἐλλείψεις του, ἔδωσε μιὰ ὁπωσδήποτε ἀνακούφιση στοὺς καταχρεωμένους ἀγρότες.

Τώρα, ὕστερ' ἀπ' τὶς πρῶτες μεταπολεμικὲς ἐξαγωγικὲς δυσκολίες καὶ τὴν χαλάρωση τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἐμπορίου, οἱ ἔμποροι ἀρχίσανε νὰ ξαναεφαρμόζουνε τὴν παλιὰ ταχτική, ὅπως φαίνεται ἀπ' τὴν περίπτωση τῶν κρεμμυδιῶν, ποὺ θὰ ἐπεχταθεῖ, ἀναπόφευχτα, καὶ στ' ἄλλα ἀγροτικὰ προϊόντα, ἂν στὸ μεταξὺ δὲν κινηθοῦνε μαχητικὰ οἱ ἀγρότες καὶ οἱ ἐργάτες, γιὰ τὴν ἐπιβολὴ ἐλέγχου—ἀπὸ τὸ λαὸ—πάνω στὴν ἐξαγωγὴ τῶν εἰδῶν ποὺ τάχει ἀνάγκη ὁ τόπος μας.

Ἡ Ε.Α.Κ., μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους ἀγροτικοὺς ὀργανισμούς, πρέπει νὰ κινηθοῦνε ἐνεργητικὰ πρὸς τὴν κατεύθυνση τῶν συνεργατικῶν ὀργανισμῶν συγκέντρωσης καὶ διάθεσης τῶν ἐργατικῶν προϊόντων. Πρέπει ν' ἀναπτύξουνε μὲ φανατισμὸ μέσα στὶς ἀγροτικὲς μᾶζες τὸν κολλεχτιβιστικὸ τρόπο παραγωγῆς, ὅπου θὰ ἐξάγουνε οἱ ἴδιοι οἱ παραγωγοὶ τὶς πλεονάζουσες ποσότητες τῆς παραγωγῆς τους, καταστρέφοντας ἔτσι τὸ παρασιτικό, ἐμπορομεσιτικὸ καὶ μεγαλοεμπορικὸ κεφάλαιο, ποὺ ζητᾶ νὰ ξαναεπιβληθεῖ στὴν ὑπαιθρο καὶ νὰ ἐπιβάλει τὸν τοκογλυφικὸ τρόπο ἐκμετάλλευσης τῆς ὑπαίθρου.

Α.Π.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ

ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΗ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ;

2ο

Αὐτὸ τὸ κράτος δὲν βγῆκε ἀπὸ μιὰ ἐπανάσταση ποὺ καταθρυμμάτισε τὸν παλιὸ μηχανισμό, μὰ βγῆκε ἀπὸ ἕνα ξεκαθάρισμα τῶν δεδηλωμένων, ἀντι-σταλινικῶν στοιχείων ἀπ' τὸν παλιό, τὸν ἀστικὸ μηχανισμό! Οἱ σταλινικοὶ λειτουργοί, στρατιωτικοὶ καὶ ἀστυνομικοί, ζοῦνε εἰρηνικὰ μαζὺ μὲ τοὺς ὀπορτουνιστὲς καριερῖστες τῆς παλιᾶς ἀστικῆς κυβερνητικῆς γραφειοκρατείας, ἀνεξάρτητοι ἀπὸ ὁποιοδήποτε μαζικὸ ἔλεγχο.

Ἡ πραγματικὴ ἐξουσία τῶν μαζῶν εἶναι μηδέν. Οἱ «ἐπιτροπὲς δράσης» χρησιμοποιηθήκανε στὰ γεγονότα τοῦ Φλεβάρη σὰν ὄργανα πίεσης καὶ ἐκφοβισμοῦ ἐνάντια στὶς ἀντι-σταλινικὲς δυνάμεις καὶ τὸ πρῶτο τους ἔργο ἦτανε ἡ ἐκκαθάριση.

Ὁ Κέπικ, κομμουνιστὴς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, σχετικὰ μ' αὐτὸ δήλωσε: «Ἡ ἐπιτροπὲς δράσης δὲν εἶναι μιὰ δεύτερη δύναμη. Εἶναι ἔργο τους νὰ διευκολύνουνε τὴν ἄμυνα τοῦ Κράτους δίνοντας μιὰ λαϊκὴ βάση στὶς ἐνέργειες τοῦ Κράτους. Θὰ φρουροῦνε τὴν ἀσφάλεια τοῦ γάζουνται γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ Σχεδίου. Μποροῦνε νὰ κάνουνε εἰσηγήσεις ἀλλὰ εἶναι τὸ Κράτος ποὺ θ' ἀποφασίζει ὁριστικὰ κάτω ἀπ' τὸν ἔλεγχο τῆς Βουλῆς». ('Απόσπασμα ἀπὸ τὴν «Οὖμανιτέ»).

'Αμέσως ὕστερα ἀπὸ τὸ σχηματισμὸ τῆς νέας Κυβέρνησης τοῦ Γκότβαλτ αὐτές, οἱ ἐπιτροπὲς κληθήκανε στὴν τάξη καὶ οἱ σταλινικοὶ κομματικοὶ καὶ συντεχνιακοὶ ἡγέτες τὶς πληροφορήσανε δεόντως, πὼς δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίνουνε στὴ διαχείρηση τῶν ἐπιχειρήσεων, ὅπως νομίσανε πολλοὶ ἐργάτες κ' ὑπάλληλοι.

Αὐτὲς οἱ ἐπιτροπὲς τώρα ἔχουνε διαλυθεῖ στὰ ἐργοστάσια, ἀφοῦ ἡ ὕπαρξη τους σὰ μαζικῶν ὀργανώσεων ἀπειλοῦσε τὴν ἀνεξέλεχτη διαχείρηση τῆς σταλινικῆς γραφειοκρατίας. Τὸ τωρινὸ βοναπαρτιστικὸ κράτος στὴ Τσεχοσλοβακία ἀντιστοιχεῖ στὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ κατάσταση ποὺ χαρακτηρίζει αὐτὴ τὴ χώρα, ὅπως καὶ τὶς ἄλλες χῶρες τῆς σοβιετικῆς ζώνης.

Σ' ὅλες αὐτὲς τὶς χῶρες ἡ τάση πρὸς διαρθρωτικὴ ἀφομοίωση, ποὺ ἐξασκεῖται ἀπ' τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. μετὰ τὴν ἐπιδείνωση τοῦ ἀνταγωνισμοῦ πρὸς τὸν 'Αμερικάνικο ἰμπεριαλισμό, ἔχει καταστεῖ πιὸ ἔντονη τὸν τελευταῖο καιρό.

(Τὸ τέλος στὸν ἐρχόμενο)

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΔΥΟ ΝΕΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

Τὴν τελευταία βδομάδα μερικοὶ ἐργάτες ἀπὸ τὶς παλιὲς Συντεχνίες ἐγκαταλείψανε τὶς ὀργανώσεις τους, κ' ἱδρύσανε δυὸ νέες Συντεχνίες στὴ Λευκωσία: Τὴ Συντεχνία 'Αρτεργατῶν καὶ τὴ συντεχνία Μωσαϊκῶν.

Τὰ αἴτια ποὺ ὁδηγήσανε τοὺς δράστες μιᾶς τέτοιας ἀντεργατικῆς διαλυτικῆς προσπάθειας σὲ βάρος τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, δὲ μποροῦνε γιὰ κανένα λόγο νὰ τοὺς δικαιολογήσουνε μπροστὰ στὴν 'Εργατικὴ τάξη, ποὺ τοὺς κρατάει ὑπόδικους γιὰ τὴν πράξη τους.

Σὰ νὰ μὴ ἔφτανε οἱ λεκέδες αὐτοὶ τῆς 'Εθνικοφροσύνης τὸ ρόλο τῶν Νέων Συντεχνιῶν στὴν Κύπρο. Ἢ μήπως ζηλέψανε τοὺς τίτλους τιμῆς(;) ποὺ ἐπεδαψίλευσεν ὁ ἐργαζόμενος λαὸς τῆς Κύπρου στὰν ἀρχισυντεχνιακὸ πράχτορα Πισσᾶ καὶ πᾶνε νὰ μοιραστοῦνε μαζί του τὶς δάφνες ποὺ κέρδισε ἀπ' τὴν ἀντεργατικὴ ἀπεργοσπαστικὴ ἐκστρατεία του ἐνάντια στὸν ἀπεργιακὸ ἀγῶνα τῶν μεταλλωρύχων μας; Φτοῦ στὰ μοῦτρα τους!

Σημ. Σ.Ε: —Στὴν ἐρχόμενη ἔκδοση τοῦ «Ἐργατη θὰ ἔχουμε καὶ πάλι ἄρθρο γιὰ τὴ δημιουργία τῶν Νέων Συντεχνιῶν καὶ στὸν γενικότερο ρόλο τους πάνω στὴν ἐξέλιξη τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος.

ΗΤΑΝΕ ΔΥΣΦΗΜΙΣΤΙΚΗ;

Η ΔΙΑΛΕΞΗ ΣΤΟΝ ΑΜΟΛ ΛΑΡΝΑΚΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ

8ο

Ἡ βέβαιη νίκη τῆς ἐργατικῆς τάξης στὰ μεταλλεῖα, δὲ μπορεῖ νἆναι μονάχα μιὰ τοπικὴ ἐπιτυχία, μιὰ τοπικὴ Νίκη τῶν μεταλλωρύχων. Μιὰ νίκη στὰ μεταλλεῖα θάχει τεράστια ἐπίδραση σ' ὅλες τὶς γωνιὲς τοῦ τόπου μας, καὶ θὰ φρονιματίσει ὅλες ἐκεῖνες τὶς ἐπιχειρήσεις ποὺ ἀκολουθήσανε κι' ἀκολουθοῦνε τὸν ἴδιο δρόμο π' ἀκολουθεῖ αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἡ Κ.Μ.Ε. πάνω στὸ ζήτημα τῆς ἐπίλυσις τῶν ἐργατικῶν διαφορῶν. Μιὰ νίκη στὰ μεταλλεῖα θὰ ἐξαναγκάσει ἀκόμα τὴν Κυπριακὴ Κυβέρνηση νὰ προβεῖ στὴν ἀναθεώρηση τῆς ἀντεργατικῆς πολιτικῆς της γύρω ἀπ' τοὺς ὅρους δουλειᾶς τῶν Κυβερνητικῶν καὶ Σπρατιωτικῶν ἐργατῶν, στὴν ἀναθεώρηση τῆς πολιτικῆς της πάνω στὰ μεροκάματα ποὺ δίνει σὲ 10 χιλιάδες καὶ παραπάνω ἐργάτες σ' ὅλη τὴν Κύπρο καὶ γενικὰ στὸ νὰ θεσπίσει εἰδικὴ 'Εργατικὴ Νομοθεσία, ποὺ νὰ κατοχυρώνουνται τὰ κερδισμένα δικαιώματα τῶν ἐργατῶν.

Πιὸ πέρα ἀπ' αὐτά, ἡ βέβαιη νίκη τῶν μετ. χωρύχων δίνει μιὰ ἐξαιρετικὴ σημασία στὴ θέση τοῦ βιομηχανικοῦ προλεταριάτου στὸν τόπο μας καὶ δημιουργεῖ τὶς κατάλληλες προϋποθέσεις γιὰ τὴν εἴσοδό τους στὸ κίνημα γιὰ τὴν καθολικὴ ὀργάνωση τῶν Κυπρίων ἐργατῶν καὶ τὴν καθολικὴ ἑνιαισμετωπικὴ ἐμφάνιση τῆς Κυπριακῆς 'Εργατικῆς Τάξης σὲ Παγκύπρια κλίμακα.

Ἡ νίκη, ἀκόμα, τῶν μεταλλωρύχων, ἐκτὸς ἀπ' τὸ ὅτι θ' αὐξήσει τὴν ἀγροαστικὴ τους δύναμη καὶ θὰ βελτιώσει ὡς ἕνα ὡρισμένο βαθμὸ τὸ βιωτικό τους ἐπίπεδο, θάχει ἄμεσα ἀποτελέσματα καὶ γιὰ τὸν ἀγροτικὸ πληθυσμὸ στὴν περιοχὴ τῶν μεταλλείων, ποὺ ἔρχεται σὲ ἄμεσες οἰκονομικὲς σχέσεις μὲ τοὺς μεταλλωρύχους μας.

(συνεχίζεται)

Ὑπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης
Ὁδὸς Ἀγ. Ἀντωνίου Ἀρ. 1
Τύποις: Χρ. Γ. Σταυρινίδη & Υἱῶν Λυκούργου 7, Λευκωσία

ΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΜΑΣ ΜΕΤΩΠΟ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

6' (τελευταῖο)

Ἡ ἱστορία, ὅμως, τῆς ἀνάπτυξης τοῦ καπιταλισμοῦ, μᾶς διδάσκει καθημερινά, πὼς στὸν ἀμείλιχτο ἀγῶνα τῶν τάξεων μέσα στὴν κοινωνία, ἕνα μεγάλο ποσοστὸ ἀπ' τὰ μικροαστικὰ στρώματα ξεπέφτει καθημερινὰ περνῶντας στὶς τάξεις τοῦ προλεταριάτου, μπροστὰ στὸ ξέφρενο ἀνταγωνισμὸ τοῦ μεγάλου διεθνοποιημένου κεφαλαίου, ποὺ ἀγκαλιάζει ὅλους τοὺς τομεῖς, τόσο στὴ βαρειὰ, ὅσο καὶ στὴ ἐλαφριὰ βιομηχανία. Αὐτὴ ὅμως τὴν πραγματικὴ *κατάσταση ποὺ ἐξελίσσεται σὲ βάρος τοῦ μικροῦ κεφαλαίου, τόσο οἱ καπιταλιστὲς ἀπὸ τὴ μιά, ὅσο καὶ οἱ μικροαστοὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἀρνοῦνται νὰ τὴ δεχτοῦνε μὲ τὰ γνωστὰ ἀστικὰ ἐπιχειρήματα γιὰ «ἐλεύθερο» ἐμπόριο, κ' «ἐλεύθερο» ἀνταγωνισμό, ἐπιχειρήματα ποὺ στὸν περασμένο αἰῶνα γινόντουσαν δεχτὰ κι' ἀπὸ τὸ προλεταριάτο, γιατὶ κι' αὐτό, ἦτανε βαθειὰ ἐπηρεασμένο ἀπ' αὐτὲς τὶς διακηρύξεις, καὶ δὲν εἶχε ἀκόμα συνειδητοποιήσει μέσα του τοὺς ξεπαθαρισμένους σκοποὺς κ' ἐπιδιώξεις τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης.*

Ἡ ἀνάπτυξη, ὅμως, τῆς βαριᾶς βιομηχανίας· ἡ ἐκβιομηχανοποίηση τῆς ἐργασίας· ὁ αὐξανόμενος καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας· ἡ συσσώρευση τοῦ πλούτου στὰ χέρια τῶν ὀλίγων ἐκμεταλλευτῶν τῆς ἐργατικῆς δύναμης· οἱ ἄθλιες συνθῆκες τῆς διαβίωσης τῶν ἐργατῶν κι' ἀγροτῶν· οἱ ἀλλεπάλληλοι πόλεμοι κ' οἱ συμφορές, ὁδηγήσανε στὴν ἀφύπνιση τοῦ προλεταριάτου, τ' *ἀναγκάσανε νὰ ὀργανωθεῖ καὶ νὰ κινητοποιηθεῖ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐχθρῶν του.*

'Αντίθετα, ὅμως, οἱ μικροαστὶ παραμείνανε μέσα σὲ μιὰ πρωτοφανῆ συντηρητικότητα, ἀνοργάνωτοι κι' ἀδύνατοι ν' ἀντιμετωπίσουνε τὴ μεγαλοαστικὴ τάξη. Γι' αὐτό, ἡ κυριαρχη τάθη κατώρθωσε νὰ κρατιέται στὴ ἀρχὴ, καὶ ν' ἁπλώνει τὰ ἐκμεταλλευτικὰ προκάμια της καὶ σ' ἄλλους μακρυνοὺς τόπους, (τὶς ἀποικίες) ὥσπου κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλει τὸν οἰκονομικό της ἔλεγχο παγκόσμια.

'Αδύνατοι ν' ἀντιμετωπίσουνε τὴ μεγαλοαστικὴ τάξη, οἱ μικροαστικοὶ τόσο στὶς ἀνεπτυγμένες χιομηχανικὲς χῶρες τοῦ κόσμου, ὅσο καὶ στὶς ἀποικίες, μέσα στὴν ἀμείλιχτη πάλη τοῦ προλεταριάτου καὶ τῶν ἀστῶν *πολλὲς φορὲς κατορθώνει νὰ εἰσχωρήσει μέσα στὶς γραμμὲς τοῦ ἐπαναστατικοῦ προλεταριάτου, ἀκολουθῶντας τὸν ἴδιο δρόμο, ποὺ οἱ παπάδες κ' οἱ* Ἱεραπόστολοι καπιταλισμοῦ ἀκολουθοῦνε, *γιὰ ν' ἀμβλύνουνε τὴν ταξικὴ διαμάχη, μὲ τὰ γνωστὰ «εἰρήνευση», «κατευνασμός», «συμφιλίωση» κ.τ.λ., πουλῶντας ἔτσι ἐκδουλεύσεις στὴν κυρίαρχη τάξη, καὶ ὑποσκάφτοντας τὴ θέση τοῦ ἐπαναστατικοῦ προλεταριάτου. Μιὰ ματιὰ τόσο στὴν παλιὰ, ὅσο καὶ στὴ σύγχρονη ἱστορία μᾶς πείθει ἀπόλυτα γιὰ τὸ ρόλο τῶν μικροαστῶν. Ἡ ἐργατικὴ Κυβέρνηση τῆς 'Αγγλίας, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἔκδηλα παραδείγματα τῆς ἱστορίας. Παντοῦ, οἱ μικροαστοὶ δὲ μπορέσανε νὰ μποῦνε στὸ νόημα τῆς ἐπαναστατικῆς ἀνατροπῆς τοῦ καπιταλισμοῦ. 'Αντίθετα, προτιμᾶνε νὰ παίρνουνε κι' αὐτοὶ ὅ,τι ἀπομένει ἀπ' τὴ μίζερη ζωὴ τῆς ἐργατικῆς κι' ἀγροτικῆς τάξης. Καὶ γιὰ νἄχουνε πιὸ πολλὲς ἐπιτυχίες πάνω σ' αὐτό, γίνονται ἠθοποιοί, πρωταγωνιστὲς στὸ μεγάλο δρᾶμα τῆς ζωῆς τῶν ἐργαζομένων στρωμάτων.*

Στὸν τόπο μας, τὸν κλασσικὰ φτωχό, ποὺ ἡ μακραίωνη δουλεία τὸν κατάντησε ἔτσι, οἱ μικροαστοὶ δὲν ἤτανε δυνατὸ ν' ἀποτελέσουνε ἐξαίρεση. Κ' ἐδῶ, ὅπως καὶ στὸ ἐξωτερικό, ἀκολουθεῖται ἡ ἴδια ταχτική. Μπήκανε μέσα στὸ ἐργατικὸ κίνημα, κι' ἀρχίσανε τὰ κηρύγματα ἐνάντια στὸν ταξικὸ ἀγῶνα. Ἀνεμήσανε μπροστὰ στὶς ἐργαζόμενες στρατιὲς τὸ σύνθημα τῆς «συμφιλίωσης», τῆς συμφιλίωσης μὲ τοὺς ἐκμεταλλευτές! Καλλιεργήσανε τὰ σωβινιστικὰ καὶ μικροαστικὰ αἰσθήματα τῶν ἐργαζομένων μαζῶν, σὲ βαθμὸ *ποὺ νὰ σταθοῦνε ἄξια ν' ἀμβλύνουνε τὴν πάλη τῶν τάξεων στὸν τόπο μας. Τὶ ἐπιδιώκουνε μ' αὐτό;*

Εἶναι ὁλοφάνερο. Μὲ τὶς σατανικὲς τους ἐνέργειες τὰ μικροαστικὰ καὶ κρυπτοφασιστικὰ στοιχεῖα ποὺ βρίσκονται τώρα μέσα στὸ κίνημα τῶν μαζῶν ἐπιδιώκουνε: α) Ν' ἀπομακρύνουνε τὸ μαχητικὸ προλεταριάτο ἀπὸ τὸν ἱστορικὸ ἐπαναστατικὸ του δρόμο. β) Νὰ χρησιμοποιήσουνε τὴν ἐφήμερη δημοτικότητα ποὺ τώρα ἀναπτύσσουνε γιὰ καθαρὰ ἐπαγγελματικοὺς ἐκμεταλλευτικοὺς σκοπούς. γ) Νὰ ἱκανοποιήσουνε—μὲ τὴ δύναμη τοῦ Λαοῦ—τὶς προσωπικές τους φιλοδοξίες. Καὶ δ) Νὰ παραδώσουνε τὸ προλεταριάτο δεμένο χειροπόδαρα στὰ χέρια τῶν ἐκμεταλλευτῶν καὶ καταπιεστῶν του στὴν κατάλληλη στιγμή. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Οὔτε ἡ ἀγάπη τους πρὸς τὸ Λαὸ τοὺς σπρώχνει μέσα στὸ ἐργατικὸ μας κίνημα, μήτε ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴ συντριβὴ τοῦ καπιταλισμοῦ, καὶ τὴν ἀνοικοδόμηση τῆς ἀταξικῆς κοινωνίας τοῦ Σοσιαλισμοῦ, τοὺς ἑνώνουνε σὲ κοινὸ σκοπὸ μὲ τοὺς ἐργάτες.